

אני

ממות

מאז פיטוריה חרב עליה עולמה. נחית שותה לחזור לעבודה היתה בעוכריה. בעיקבות הטענות החמורות שהועלו נגדה בתצהירי קציני המשטרה, שהוגשו לי בג"ץ, ננעלו לפני שערם רבים. אולם גם היא עצמה אינה מוכנה לעבור למקום עבודה אחר. יש לה רק מסרה אחת: לחזור לשירות במשטרה.

השוטרת המפוטרת לא חסכה כל מאמץ. שבו מצאה סיכוי, ולא הקלוש ביותר. להגיע אל מטרחה. רבים מידידיה וממור קיריה, המכירים אותו עוד מתקופת עבר דתה בחגן דויד אדום, ניסו לסייע לה. הופעלו קשרים בדרגים הגבוהים ביותר, אך עד היום כולם נענו בשלילה. בין המטייעים בידה בולט ביותר עורך הדין אהרון אסא מירושלים, שייצג אותה בתביעת האבהות. אחרי שפוטרה ונשארה ללא פרנסה, ייצג אותה לכל אורך מאבקה בעניין זה ללא שכר. הוא הגיש בשמה את העתירות לבג"ץ, ניהל את ההתכתבות העניפה עם המישטרה ונפגש עם כל מי שמוכן היה להקשיב.

משנכשלו כל המאמצים להחזירה לעבודה, וכל הדרכים נחסמו בזו אחר זו, נקלעה סימה ללא אש פמוק. כשאיבדה את אמונתה בכוחה להוציא את צידקתה לאור הדרך לנסיונות ההתאבדות היתה קצרה. כיום היא שוכנת רעב בביתה. מרבית שעות היום היא יושבת במיטה. אינה מוכנה לאכול דבר ומתייסת לסובב אי תה באדישות מוחלטת.

למרות תשישותה הרבה, בשל שביתת הרעב, הדם שאיבדה אחרי חיתוך הוורידים וגלולות ההרגעה הרבות שאותן היא צורכת. נאותה האשה השבורה והמדוכאת לפתוח את סגור ליבה ולהעניק להעולם הזה את וידויה האישי.

סיפורה סימה חזן:

אני רוצה אחת מהשתיים: או לחזור למשטרה, או למות. אני לא יכולה לסבול יותר את העוול הזה. כל השנים האלה אני מתמודדת עם זה ושום דבר לא זז. כמה אני יכולה עוד לסבול? למה פיטרו אותי מהמשטרה? אני רוצה לדעת למה! הבת שלי עברה טראומה נוראית. הלב שלי נשבר כשראייתי אותה אחרי המיקרה. בגלל זה אהננו צריכות להמשיך לסבול? בגלל שהתלוננתי על פשע שבוצע בבת שלי?

אני זוכרת את זה כמו היום. הנער הזה תפס אותה בחדרה המדרגות, כשעלתה הביתה. הוא הפשיט אותה ועשה בה מה שעשה. ירד לה דם ורצתי איתה בפאניקה לרופא. תחילה חשבתי שהיא איבדה את הבתולין. אחרי כן הסתבר שהוא רק סרט אותה בציפורן. הילדה היתה זקוקה אחרי זה לטיפול פסיכולוגי. חשבתי שאני חייבת להתלונן על כך, ולו בלבד שהוא לא יחזור על מעשיו גם נגד ילדות אחרות. אבל אני לא טיפוס גמנני. אם האבא הקצין שלו היה פונה אלי ומבטיח ששאל בבנו, הייתי מוכנה לוותר על התלונה. תחת זאת הוא התנפל עלי בצעקות ובאימים. בליל היום שזה פיתקה, הנער הכניס אלי מתחת לדלת פיתקה, שבה איים להתאבד

באיטה

אחרי נסיון ההתאבדות לפני שבועיים בלעה סימה חזן כמה טבליות ואליום, תפסה את בתה בת ה-9 ועלתה עימה לגג ביתה. היא ביקשה לקפוץ יחד עם

הילדה מן הגג. שנתקפה בהיסטריה, הצליחה להשתחרר מידי אמה ולברוח. את חייה של סימה הצילה חברתה, שעצרה בעדה בכוח. מאז שובתת סימה חזן רעב במיטתה.

שניתנה הוראה לפתוח את התיק מחדש ולהעמיד את הנער לדין. הפרשה הזאת יכולה גם ללמד על כוח ההשפעה שיש למי שעומד מאחרי העניין. אחרי שראיתי ששום דבר לא מתקדם בעניין שלי, פניתי לבג"ץ, טענתי שהפיטורים שלי לא היו מוצדקים, וביי קשתי להחזיר אותי לעבודה. אולם תצהיר רים נגדיים, שהגישו שלושה קצינים מה מטה הארצי, טירפדו את זה. הם העלילו עלי עלילות זוועה והציגו אותי פשוט כמיפלטת. הבג"ץ האמין להם ודחה את העתירה.

לאחר מכן הגשתי במישטרה תלונה נגד הקצינים האלה, וצינתי בדיוק באיזה סעיף פים ומקומות הם לא אמרו אמת. במישי טרה הודיעו לי שיחקרו אם הם הגישו דבר. עד היום לא שמעתי מהם.

כל זה שבר אותי לגמרי. הגעתי למצב שכמעט הרגתי את הבת שלי. חשבתי שאם אני הולכת למות, מוטב שגם היא תמות. האבא שלה מתעלם ממנה ואפילו את המזונות הוא לא משלם. כל הזמן יש לי צרות איתו. חשבתי שיותר טוב שגם היא תמות. מאשר שתישאיר יתומה. הפעם אני מתכוונת ללכת עד הסוף. גמרתי עם הכל ואני רוצה למות. כתבתי כבר צוואה, שאותה השארתי אצל העורך דין שלי. עכשיו אני רק רוצה שיחזירו לי את הבת שלי, לפני שאתאבד. אני רוצה לראות אותה. אמשך בשביתת הרעב עד שאתפגר!

לי להגיב בצורה כלשהי עליהם. אני הייתי מוכנה, ועדיין מוכנה, לעמוד לדין על האשמות נגדי. כך אוכל לפחות להתגונן ולהיאבק שצידקתי תצא לאור. אבל נגד פתקים סודיים בתיק איני יכולה לעי שות דבר.

שלוש סירב לכל ההצעות של אסא ולא היה מוכן לקבל אותי בחזרה לעבודה. תחת זאת הוא הציע לעזור לי להתקבל לעבודה בשירות בתי הסוהר. לכך לא הייתי מוכנה. איני מוכנה להשלים עם פיטורין לא מוצדקים, אפילו אם מציעים לסדר לי עבודה במקום אחר.

„העלילו עלי

עלילות"

רופא לכה, אם אני טובה לשיי רות בתי הסוהר אני טובה גם למישי טרה. ההצעה הזאת רק מוכיחה עד כמה הטענות של המישטרה הן לא רציניות ולא נכונות. אם באמת הייתי שוטרית כל-כך גרועה, או הם לא היו ממליצים עלי לשירות בתי הסוהר.

בינתיים התברר לי שהתיק נגד הבן של הקצין נסגר זמן קצר אחרי שנפתח. כשפניתי למישטרה כדי לברר מדוע נסגר, ענו לי שאין בזה עניין לציבור.

על כך לא יכולתי לעבור בשתיקה. אסא פירעו בשמי על ההחלטה לפני ה יועץ המישפטי לממשלה. אחרי ששלחנו אליו כמה תיזכורות, התקבלה תשובה

אם אתלונן נגדו במישטרה. לא ידעתי מה לעשות. ולכן פניתי לשכן אחר וביי קשתי את עצמי. השכן הזה ניגש עם הפתק לאביו הקצין, ואני עליתי לביתי.

מסתבר שהנער ברח מהבית. הקצין עלה אלי הביתה צעק ואיים עלי: אוי ואבוי לי אם הילד שלו יתאבד. בילדה שלי הוא בכלל לא התעניין. הוא גם השמיע כלפי דברים מעליבים, ואמר ש במקום להתעסק בעניין הזה, יותר טוב שאלך לחפש איפוא האבא של הבת שלי. בגלל שאני לבד, ואין מי שיגן עלי, הוא הרשה לעצמו עוד להשפיל אותי, אחרי מה שהבן שלו עשה לבת שלי. החלטתי שלא להיכנע לאיומים שלו ולהגיש את התלונה נגד בנו. בגלל התלונה הזאת אני סובלת עד היום.

אחרי זמן קצר פיטרו אותי מהמשטרה. הודיעו לי שלא מרוצים ממני במחלקה שבה אני עובדת, ומכיוון שלא הצליחו למצוא עבודה עבורי משרה חילופית, הם נאלצו צים לפטר אותי. לא קיבלתי את זה והתחלתי להתרוצץ במטה הארצי מקצין אחד לשני, כדי לברר את הסיבה האמיתית. איש לא היה יכול להגיד לי מהי פניתי גם למפכ"ל, שהיה אז רב-ניצב חיים תבורי, אך הוא לא התייחס אלי כלל. רק אחרי התערבותו של עורך הדין אהרון אסא, הסכים סגנו של המפכ"ל, ניצב אהרון שלוש, לקבל אותי לפנישה. אסא סיפר לי ששלוש אמר לו שאני דווקא בחורה טובה, אבל יש בתיק שלי כל מיני פתקים נגדי. הוא סירב לפרט מה כתוב בהם, ולא היה מוכן לאפשר